

VRHOVNI SUD KOSOVA

ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-211/13

Priština. 23. jul 2015.

U postupku protiv:

S. S.

Žalilac

protiv

L. Š.

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Williem Brower i Rolandus Bruin, sudije, o žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu KPCC) KPCC/D/A/187/2013 od 13. februara 2013 (spisi predmeta registrovani u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojevima KPA27691 i KPA44771, udružene žalbe), nakon rasprave održane 23. jula 2015, izdaje sledeću

PRESUDU:

1. Žalbe uložene od strane S. S. registrovane pod brojevima 211/2013 i 212/2013 se udružuju u jedinstveni predmet pod brojem 211/2013;
2. Žalba S. S. se prihvata kao osnovana;
3. Odluka KPCC br. KPCC/D/A/187/2013 od 13. februara 2013, (koliko se tiče žalbi br. KPA27691 i KPA44771) se modifikuje kako sledi:
Udružene žalbe br. KPA27691 i KPA44771 se odbijaju kao neosnovane.

Proceduralna i činjenična pozadina:

1. Dana 16. februara 2007 D.Š. (u daljem tekstu žalilac) podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) tražeći potvrdu prava vlasništva nad parcelom zemlje u „Slatini“ Srpska babuš u opštini Uroševac, katastarska zona Srpska babuš parcela br. 132/5, katastarski broj P-72209079-00132-5, sa površinom 56 ar 88ca (u daljem tekstu tražena imovina). Ovaj zahtev je registrovan od strane KPA pod brojem KPA27691.
2. Dana 16. avgusta 2007 M. N. Š., brat D. Š., uložio je zahtev KAI, tražeći potvrdu prava vlasništva D. Š.e, nad tom istom imovinom koja se potražuje. Ova žalba je registrovana od strane KAI pod brojem KPA44771
3. KAI/KPCC je udružila dva zahteva.
4. Tokom procesa pred KAI/KPCC dana 12. juna podnosič zahteva je preminuo. Njegova supruga L. Š., u daljem tekstu tuženik, nasledila je imovinu podnosiča zahteva i tražila od KAI da se zahtev prebaci na njeno ime i da joj se dodeli zahtev.
5. Podnosič zahteva i tuženik podneli su u prilog zahtevu *inter alia* Kosovskoj agenciji za imovinu:
 - a. Dokument: presudu Opštinskog suda u Uroševcu, P. br. 329/97, sa datumom 25. avgust 1998 (u daljem tekstu: presuda od 25. avgusta 1998). Prema ovom dokumentu Ugovor o poklonu u vezi sa devet parcella je poništen i društveno preduzeće (DP) Poljoprivredno dobro se obavezuje da preda vlasništvo i posed nad ovih devet parcella podnosiču zahteva. Tražena imovina se ne spominje u ovoj presudi.
 - b. Dokument: delimična odluka tog istog suda, I. br. 1882/98, datum 18. februar 1999 (u daljem tekstu delimična odluka). Prema tekstu delimična odluka je zasnovana na presudi od 25. avgusta 1998 i sudskom poravnanju. DP Poljoprivredno dobro se naređuje u ovoj delimičnoj odluci da preda traženu imovinu podnosiču zahteva.
 - c. Rešenje Direktorata za imovinu, geodeziju, i katastar opštine Uroševac, od 26. novembra 2003 (u daljem tekstu: katastarsko rešenje). Prema rešenju iz posedovnog lista br. 187 izvršen je prenos tražene imovine na ime podnosiča zahteva. Rešenje je zasnovano na delimičnoj odluci.
 - d. Posedovni list br. 187 opštine Uroševac, katastarska zona Srpski babuš, datum 2. decembar 2003. Prema ovom listu tražena imovina je registrovana na ime podnosiča zahteva.

6. KAI je verifikovala katastarsko rešenje kao negativno zato što nije pronađeno u odeljenju za katastar. Posedovni list je pronađen i verifikovan. KAI je takođe pronašla potvrdu o pravima na nepokretnu imovinu od 21. marta 2008. na kome je tražena imovina na ime podnosioca zahteva. KAI je pronašla potvrdu o pravima na nepokretnu imovinu od 26. maja 2011 na kojoj je tražena imovina navedena na ime tuženika nakon što je ona nasledila imovinu podnosioca zahteva. KAI je negativno verifikovala presudu od 25. avgusta 1998 i delimičnu odluku pošto ova dokumenta nisu mogla biti pronađena u arhivi suda.
7. Do 2003 tražena imovina je bila registrovana u katastru kao društveno preduzeće (DP) poljoprivredna zadruga DP Poljoprivredno dobro.
8. KAI je notirao zahteve 28. februara 2012 i utvrdila da traženu imovinu naseljava S.S., u daljem tekstu: Žalilac. Na traženoj imovini je sagrađena komercijalna zgrada.
9. Žalilac je učestvovao u postupku pred KAI/KPCC kao tužena strana i poslao je odgovor. On navodi da je uzeo u zakup imovinu koja se potražuje od DP Pasuria bujgesore 2002. godine na 5 godina.
10. Komisija je odlučila o udruženim zahtevima da je podnositelj zahteva utvrdio vlasništvo nad traženom imovinom i da bi zahtev trebalo uvažiti u ime tuženika. U overenoj odluci o zahtevu komisija napominje da je podnositelj utvrdio da je tuženik vlasnik 1/1 imovine koja se potražuje, i da žalilac mora da napusti imovinu ili će u suprotnom biti iseljen. U obrazloženju odluke (br. 18, 30-32, i 58 grupne odluke) Komisija navodi: Podnositelj zahteva i tuženik su dostavili posedovni list iz 2003 i potvrdu o pravu na nepokretnu imovinu iz 2011. Ova dokumenta potvrđuju odluku suda iz 1999. Komisija stoga zaključuje da je tuženik sada vlasnik tražene imovine. Ugovor o zakupu žalioca ne može da ima pravno dejstvo zato što je prema odluci suda iz 1999 DP moralo da vrati traženu imovinu podnosiocu zahteva. Odluka je uručena žaliocu 1. jula 2013 i tuženiku 2. jula 2013.
11. Odluka je uručena žaliocu 1. jula 2013 a tuženiku 2. jula 2013.
12. Žalilac je uložio žalbu protiv odluke komisije Kosovskoj agenciji za imovinu 12. jula 2013. Žalba je uručena tuženiku dana 6. novembra 2013. Ona je poslala odgovor na žalbu dana 22. novembra 2013.
13. Vrhovni sud Kosova registrovao je žalbu pod dva različita broja, jednu u vezi sa zahtevom KPA 27691 (žalba br. GSK-KPA-A-211/13), a jednu u vezi sa zahtevom KPA44771 (zahtev br. GSK-KPA-A-212/13)
14. Odeljak 408.1 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (ZKP) predviđa da sud može da udruži sve predmete u kojima su dva ili više postupaka u toku u istom суду i tiču se istih osoba, ukoliko bi to obezbedilo efektivnost suda i efikasnost predmeta.

U predmetima registrovanim pod brojevima GSK-KPA-A-211/13, žalilac je uložio samo jednu žalbu, implicitno dajući saglasnost za udruživanje predmeta, kako je predviđeno odeljkom 408.3 ZPP. Pored toga, Vrhovni sud napominje da su činjenice, pravni osnov i dokazi potpuno isti u tim predmetima. Čak i parcele, koje su predmet imovinskog prava koje se navodi u svakom zahtevu, su iste. Žalbe su zasnovane na istim izjavama i istoj dokumentaciji. Štaviše, grupna odluka komisije koja je predmet žalbe je ista.

Onoliko koliko su elementi predmeta isti, očigledno je efikasnije da se žalbe udruže i da se ispitaju u jednoj jedinstvenoj presudi. Ovo će takođe minimizirati sudske takse.

Gore pomenuti predmeti postaće jedan jedinstven predmet registrovan pod brojem GSK-KPA-A-211/13.

15. Vrhovni sud je poslao nalog opštinskoj katastarskoj kancelariji u Uroševcu, 9. decembra 2014 da odgovori na sledeća pitanja:

1. *Da dostavi pravni osnov za registraciju katastarske parcele br. 132/5, u mestu zvanom „Slatine“ sa površinom od 56 ar i 88 m², katastarska zona Babuš i Serbeve, registrovana u posedovnom listu br. 187;*
 2. *Da dostavi originalno sudske poravnanje Opštinskog suda Uroševac E.nr. 1882/98 od 17. februara 1999;*
 3. *Da dostavi delimično rešenje Opštinskog suda E.br. 1882/98 od 18. februara 1999;*
 4. *Da se dostavi odluka odeljenja za imovinu, geodeziju i katastar opštine Uroševac, od 26. novembra 2003, u vezi sa primenom delimičnog rešenja br. 1882/98 od 18. februara 1999, koje se tiče primene izmena u katastarskim knjigama u vezi sa gore pomenutom imovinom (katastarska parcela br. 132/5); i*
 5. *Da se dostavi istorijat katastarskih promena uključujući detaljan istorijat navedene imovine-parcele.*
16. Katastarska kancelarija je odgovorila 15. decembra 2014. Kancelarija dostavlja neka dokumenta u vezi sa zahtevom 25. marta 2003, kako bi se tražena imovina registrovala u ime podnosioca zahteva. Kada je u pitanju delimična odluka poslata je samo kopija. Kada su u pitanju druga sudska dokumenta koja su tražena, kancelarija nije ništa poslala, ni originale ni kopije.
17. Vrhovni sud je naredio Osnovnom суду u Uroševcu dana 11. februara 2015 (nalog je greškom datiran na 11. februar 2014) da dostavi originalnu presudu od 25. avgusta 1998 i originalnu delimičnu odluku. Dana 2 marta 2015 Osnovni sud je odgovorio da ove sudske odluke nisu pronađene u njihovim registrima i arhivama. Sud prepostavlja da bi ova dokumenta mogla biti pronađena u paralelnom суду u Štrpcu.

Tvrđnje stranaka

18. Žalilac tvrdi da ni podnositelj zahteva ni tuženik nisu legitimni vlasnici tražene imovine, već DP PK Pasuria Shoqerore. On navodi da tražena parcela nije spomenuta u presudi od 25. avgusta 1988 tako da podnositelj zahteva nije dobio priznanje prava vlasništva nad traženom imovinom. On osporava validnost delimične odluke i katastarske odluke iz 2002/2003 koja bi trebalo da bude osnov za posedovni list br. 187 i za prenos vlasništva u katastarskim registrima na podnosioca zahteva.
19. Žalilac tvrdi da je podnositelj zahteva postao vlasnik na osnovu presude od 25. avgusta 1998 i delimične odluke.

Pravno obrazloženje:

Zasnovanost:

20. Prema odeljku 3.1 Zakona UNMIK 2006/50 – koliko se tiče ovog predmeta – KPCC ima nadležnost da rešava vlasnička potraživanja koja su vezana za konflikt i uključuju

okolnosti direktno vezane ili koje su rezultat oružanog konflikta koji se desio između 27. februara 1998 i 20. juna 1999 (u daljem tekstu: oružani konflikt) u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu imovinu, gde podnositac zahteva trenutno nije u mogućnosti da ostvari takva imovinska prava.

21. KPCC je obrazložila u svojoj odluci da iz delimične odluke proističe da je DP Poljoprivredno dobro bilo u obavezi da vrati traženu imovinu podnosiocu zahteva. KPCC takođe upućuje na posedovni list iz 2003 u kome se podnositac zahteva navodi kao vlasnik tražene imovine.
22. Tuženik je naveo da je delimična odluka zasnovana na presudi od 25. avgusta 1998. U ovoj presudi je odlučeno o zahtevu podnosioca. Podnositac je tvrdio u toj proceduri poništenje ugovora o poklonu zemlje njegovog oca Nikole Šešlige 1949 godine državi (koji se nalazi u odluci nacionalnog komiteta sela Kosin). Opštinski sud u Uroševcu je prihvatio ovaj zahtev za poništenje donacije, zbog postojanja pritiska i prinude. U presudi od 25. avgusta 1998 DP Poljoprivredno dobro se obavezuje da preda vlasništvo podnosiocu zahteva i podnosiocu je dozvoljeno da registruje svoja vlasnička prava u registar katastarske kancelarije sa sledećim specifikacijama:

Mesto	Br. katastarske parcele	površina (ha)
Selijski Gaj	1160	0.81.51 + 0.03.40
Selijski Gaj	1171	0.31.87
Selijski Gaj	1172	0.64.72
Selijski Lug	61	0.22.39
Selijski Lug	108	0.09.60
Selijski Lug	109	0.25.98
Selijski Lug	118	0.53.98
Selijski Lug-velika njiva	119/1	0.69.54
Selijski Lug-veliki brtet	119/2	0.08.83

Kako proističe iz ove liste tražena parcela (poznata kao Srpska babuš parcella br. 132/5 sa površinom od 0.56.88 ha) se ne spominje u ovoj presudi. To takođe znači da delimična odluka ne može biti zasnovana na presudi od 25. avgusta 1998.

23. Tražena imovina se spominje u delimičnoj odluci. Vrhovni sud navodi da verifikacija od strane KPA nije rezultirala u pozitivnoj verifikaciji delimične odluke pošto dokument nije pronađen u arhivi suda. Takođe odgovori na naredbe suda koje se spominju u paragrafima 16 i 17 ne rezultiraju u pozitivnoj verifikaciji delimične odluke.
24. Vrhovni sud prepostavlja da do datuma delimične odluke vlasnik tražene imovine je bilo DP a ne podnositac zahteva ili tuženik. Iz činjenice da tražena parcella nije spomenuta – u takođe ne pozitivno verifikovanoj – presudi od 25. avgusta 1998 i da delimična odluka nije pozitivno verifikovana, proističe da tuženik nije potkreplio i nije dokazao, da je podnositac zahteva dobio ili ponovo stekao vlasništvo nad traženom parcelom 1998/1999. Činjenica da je kasnije 2003, kada je u pitanju tražena imovina, podnositac zahteva bio registrovan kao vlasnik, ne može da dovede do drugog zaključka, zato što je ova registracija zasnovana na neverifikovanoj delimičnoj odluci. Stoga (pozitivno verifikovan) posedovni list od 2. decembra 2003 takođe ne može da dokaže da je tražena imovina zakonito registrovana na ime podnosioca zahteva

umesto na DP poljoprivredna zadruga. Tako da, zaključak komisije, da je tuženik dokazao da je vlasnik tražene imovine je pogrešan. Zahtev mora biti odbijen.

Zaključak

25. Vrhovni sud zaključuje da je žalba osnovana i da odluka KPCC mora biti modifikovana kao u izreci.

Pravni savet

Shodno odeljku 13.6 Zakona UNMIK 2006/50 ova presuda je konačna i primenjiva i ne može biti osporena redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, Predsedavajući sudija

Ronaldus Bruin, EULEX sudija

Williem Brouwer, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar